

Minnen från Englandsresan 2009 av Anna Brandholm #2166.

Allt började egentligen för ett par år sedan då Ingrid och George önskade och bad oss att ordna en Skottlandsresa till. Vi var lite tveksam till en början då vi visste hur mycket jobb det är med att ordna en resa, då vi gjort en tidigare för ett gäng. Men till sist så bestämde vi att ordna en resa i samband med internationella träffen i England. Vi gick ut med det offentligt i samband med Vårgårda 2008. Vi fick direkt anmälningar och märkte att det var stort intresse. Med olika avhopp och ändringar så slutade vi med att vi blev 15 anmälningar, alltså 17 personer med mig o Ralf inräknade. Det blev allt som allt 12 mo torcyklar varav tre med släp. De som åkte med var både kända och helt okända personer för oss. Alltid lika kul att lära känna nya personer, fast det fanns även en viss oro hur det skulle fungera med personkemin mellan gruppmedlemmarna. Detta är inget man kan göra något åt utan man får ta problemen när de kommer.

Här kommer nu en sammanfattning hur resan utformade sig för oss:

Den 19/7 söndag.

Vi går i väntans tider som om vi skall få barn nästan. I alla fall så dyker till sist våra långresande norrlänningar upp. Det är George och Ingrid som vi känner sedan länge med sina vänner Viktor och Helena som vi inte träffat tidigare. Vi var lite spända på vilka dessa personer var förståss. När de anlände så regnade det rätt friskt och de var blöta. Vi funderade på om det var ett dåligt omen inför resan. Nu är det så att man inte kan göra ett dyft gällande vädret (som tur är), så det var bara att se vad som sker om ett par dagar. Våra nyanlända vänner fyller vårt hus med blöta regnställ och mc-kläder lite varstans. Allt för att få sakerna torra till om två dagar då vi skall fara på vår resa. Vi grillar och öppnar en Whisky av en sort som vi skall besöka. destelleriet Edradour. Lite för att ge en försmak av vad som skall komma. Under middagen ger Viktor oss hjärtsnörp med att säga ”jag gillar inte Whiskey utan är mer en cognac kille” och ”jag gillar inte att gå på pubar något vidare.” Dessa två reflektioner från Viktor fick både mig och Ralf att haja till för en sekund. Jag tänkte ajdå nu måste vi ta hänsyn till en som inte gillar Whisky och pubar. Hur gör man det i Skotland och England. Nästa tanke var vad fan skall han med på denna resa när det är det som gäller i Skotland. Pubar och Whisky alltså. Vi fattade rätt snabbt att det var Viktors sätt att skämta och han lyckades få både mig och Ralf fundersamma för en kort stund. Kvällen fortsatte på vår veranda med trevlig samvaro.

20/7 måndag

Vi åt frukost och fortsatte att ordna med kläderna så att de skulle torka. Meningen var att vi skulle åka till Vägga rökeri i Karlshamn och kaka lunch. Där skulle Bengan och Thomas dyka upp. Vi hade lite bryderi hur vi skulle ta oss dit men bestämde oss för att knö in oss i vår personbil. Trångt blev det men det funkade. Vi kåkade fisk och gonade oss nere i Vägga. Efter ett tag dök

Bengan och Thomas upp. Bengan känner vi sedan tidigare men Thomas var en ny bekantskap. Därefter åkte vi hem till Ihre igen. Snart därefter dök Tord och Christer upp och kvällen fortgick med glada skratt och god mat tillsammans med nya och gamla vänner. Kvällen blev tidig då vi skulle upp tidigt dagen efter.

21/7 Tisdag, Resdagen

Vi vaknade tidigt och en enkel frukost fixades. Därefter drog vi ned till verkstan för att hämta våra hojar som stod inlåsta. Vi började med regnkläder då det regnade och det såg mörkt ut på himlen. Men det var det enda blöta som kom uppifrån den dagen.

Sedan bar det iväg till vårt första stopp. McDonald's vid brofästet i Malmö, där vi skulle möta upp resten av reskamraterna. När vi anlände så var vi först på plats, men det dröjde inte länge förrän resten dök upp. Vi som var samlade var:

Anna o Ralf, Ihre Blekinge, Ingrid och George, Sundsvall, Viktor o Helena, Gävle, Tord Vargön, Västergötland, Christer, Bengan, Öland, Thomas, Lindingö, Stefan, Eslöv, Hasse o Zita, Asarum, Blekinge, Tomy, Ronneby och Marit, Trelleborg samt Mia och Micke, Hörby. Alltså en samling människor från stort sett hela vårt avlånga land.

Vi delade in oss i två grupper med sex hojar per grupp. Sedan körde vi till första stoppet Öresundsbron och därefter körde var grupp för sig. Vi hade Ralf och Tord som första och sista man i vår grupp och i den andra gruppen var det Tomy o Marit som var första hoj och Hasse o Zita som sista hoj. Detta var planerat sedan tidigare. Vi anlände till Esbjerg i god tid innan färjan skulle avgå. Resan över var lugn och vi intog en mycket god buffé på kvällen.

22/7 onsdag Anländer till England.

Vi kåkade frukost och njöt av att vara på väg. Båten anlände till Harwich vid middagstid ungefär. Jag klantade mig och tappade min hjälm från hojen så att visiret gick sönder. Fick därför låna Ralfs Wolfhjälm. Där var vi tvungna att åtgärda Christers gashandtag som brustit på båten. Några stycken höll på med det och ordnade en tillfällig lösning som faktiskt höll hela resan, med tejp och buntband. Resten av gänget väntade medan första männen och sista männen diskuterade vägarna och slog in rätt rutt på GPS (detta var fortsättningsvis en evig visa på denna resa).

Det var planerat så att vi skulle åka till Wales på en mötesplats. Vi hade fått adressen och koordinationerna till platsen av en engelsman. Vi hade en lång resa framför oss. Efter lite fixande o donande så kom vi iväg. Det kändes som alltid underligt att köra i vänstertrafik. Trafiken tättade ju närmare London vi kom. Efter en evig tid på motorvägen bestämde vår grupp att försöka lägga om rutten och slippa motorvägen en stor del av resan. Detta gjorde att vi körde ca fem mil längre, men det var det värt. Tyvärr hamnade vi i värsta rusningstrafik i Oxford som tog oss minst en timme att komma igenom. När vi äntligen kommit igenom den värsta trafiken så var klockan rätt mycket på eftermiddagen. Vi stannade för att sträcka på benen och ta en pink vid en parkeringsplats med WC. Ralf gick in på herrarnas. Han möter en som han först tror är kvinna men som han snabbt ser att det är en man utklädd till en mycket lättklädd kvinna. Jag står vid motorcyklarna och ser denna uppenbarelse bakifrån när han/hon går mot toaletten. I bakdelen sticker en mycket grov dildo ut och jag tappar fullständigt hakan. Runt denna parkeringsplats stod mängder av män rökandes och väntades att vi skulle försvinna. Denna syn förföljer mig fortfarande.

Vi fortsätter färden, nu på mindre vägar och kör därför förbi Gloucester. När vi kör förbi ett hotell där ser jag ett gäng svenska vulkaner och förstår att det måste tillhöra Skippers gäng. Det stod en man vid hojarna och hälsade när vi for förbi. Vi var nu rätt sena och det började regna på oss. Vi körde till den destination vi fått och hamnade ute bland ängar och får och inte vid någon motorväg. Vi fick vända och ringer till Tomy som även han varit vid samma äng och vänt. De var nu någon annanstans och

tankade upp hojarna. Ralf bad honom vänta, men de hade brått iväg. Vi körde samma väg som vi kommit och kom till lilla byn Raglan. För att där invänta en engelsman som skulle lotsa oss rätt. Nu var kl. 21.00 ungefär och vi var rätt trötta. Där stod vi och väntade och till sist dök ”skinny” upp. Han berättade att det var brått då köket stänger om 15 minuter. Vi var vrålhungriga så vi hängde på så fort vi kunde. Vi hade ingen aning om vart vi skulle hamna utan trodde vi skulle till en camping någonstans. Inte då.

Vi kom till ett ställe som låg helt underbart vackert långt ut på landet. En liten pub med fyra övernattningsrum. De hade upplåtit sin gräsmatta till oss så att vi kunde stanna där över natten för att invänta färden till träffen. När vi dök upp så var norrmännen och den andra gruppen redan där och gjorde vågen för oss när vi körde in på gården. Härlig känsla, det var helt underbart vackert där och mycket mysig pub.

Vi skyndade oss att beställa mat och öl förstås. Det blev en hel del öl och när mörkret fallit vid ca 23.00 kom jag och Ralf på att vi måste ju sätta upp tältet. Detta gjordes lite halvdant men vi fick i alla fall tak över huvudet. Sedan fortsatte festen till rätt sent på natten. Till sist blev pubägaren så trött att han stängde och gick och la sig.

23/7 torsdagen Rallyt börjar.

På morgonen så stack man ut huvudet ur det halvt uppsatta tältet o såg ut över en dal som var helt underbart vacker. Får o kor nere i dalen o vid grinden stod några hästar o glodde på oss, rätt nyfikna. Vi åt en mastig frukost o packade våra ting. Diskussionerna gick om hur vi skulle ta oss till Carmarthen där rallyt skulle vara men till sist bestämde vi oss att åka med gänget på stället o några andra engelsmän som skulle dyka upp under vägen.

Iväg bar det med Big Al som eskort. Vi åkte i kortege på A 40. Stannade o inväntade fler engelsmän i en liten by vid namn Abergavenny. Vackert belägen liten by eller stad, vad vet jag. Därefter så körde vi i maklig takt (inte likt Al alls) till Carmarthen. Den största lerpölen jag någonsin sett.

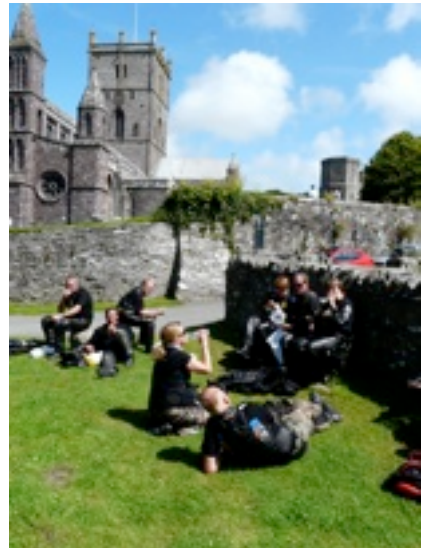
Det var skit kul att komma fram o träffa allihop som redan anlant då vi kom rätt sent på eftermiddagen. När vi satt upp tältet så blåste det sönder. En av pinnarna bröts av, men silvertejp fixade detta. Under natten regnade det ordentligt så alla var blöta o vissa hade även blivit blöta inne i tälten. Därav fick vi inneboende i vårt tält. Ett pyttetält i innertältet där Zita o Hasse campade.

Det var full fest på torsdagen o min Ralf försvann. Var fann jag honom tror ni, jo då, arbetandes i baren med engelsmännen. Han såg skitlycklig ut. Torsdagskvällen avlöpte med goda vänners lag och mycket öl o cider blev det. Man kan säga att engelsmännen hade som dom tyckte prioriterat det som är viktigast. Spriten för den var billig!!!

Fredagen den 24/7

Jag tänker inte skriva så mycket om träffen då många har minnen därifrån. Denna dag stack vi ut några stycken till St Davids vid kusten o hade det hur mysigt som helst, soligt väder och underbart vackra vyer. På kvällen blev det fest långt ut på morgonen. Vissa av våra vänner i England kom inte i säng förrän 7 på morgonen o många andra hade en helt underbar kväll o natt med dans och sång.

Lördagen den 25/7

Vi hade bestämt med Big Al att han skulle ta oss ut till en härlig strand vid Atlantens kust. Han är Walesare och kände till omgivningarna, hrmm. Vi drog iväg vid 11 tiden på f.m och tänkte oss en runda på ca 5 mil. Perfekt då vi skulle ge oss iväg på söndagen och räknade med 30 – 40 mil i sadeln under morgondagen. Det började bra och vi kom fram till en stor parkering. Vi var ca 15 hojar o två bilar. Jag hamnade sist då jag varit vägvisare. Vi drog iväg o naturligtvis hamnade vi i rondeller med trafikljus, tre på raken. Jag blev efter, men tänkte det är lugnt då jag hade bilarna efter mig o i en av dem satt Als fru. När jag dök upp runt hörnet så stod Ralf där o väntade men ingen annan. Ralfs kommentar: ”Ska vi komma efter och vilse så skall vi vara vi två om det.” Vilken man !!!!!

Vi hade ingen aning var resten kört så vi körde efter vad vi trodde var rätt. Vände på huvudena vid trafikljusen mot Als fru som skakade på huvudet, vi förstod att vi var fel. Körde tillbaks. Hamnade i en lång kö och stod där när en galen Al dök upp bakom oss. Han hade blivit uppmärksam av de andra att vi försvunnit så han hade dragit mellan alla bilar i minst 150 km i tim. Vi kryssade efter honom i minst hundra o lämnade bilarna bakom oss, det visade sig vara ödesdigert, för Al körde återigen fel. Vi stannade på ett ställe och han sa att han undrade var hans fru blivit av så han drog iväg utan oss. Vi stod där o väntade i godan ro. Efter en kvart dök han upp. Rätt vild i ögonen och sa att han fått tag på henne och det var vi som kört fel. Vi drog efter honom och började närma oss kusten på världens smalaste väg och fullt med mötande bilar. Kom fram trodde vi, men inte då, vi var fel igen och nu var Al på

bristningsgränsen. Fick tag på sin fru återigen och det visade sig att alla andra plus bilarna var på plats på Rhossili Bay. Vi fick vända o trixa för att komma iväg. Al tog täten och körde ett bra tag tills han förstod att vi var fel igen. Vi vände åter på en smal lutandes väg. Körde tillbaks o in på en ännu smalare väg. Där stannade vi och Ralf frågade försynt om vi skulle ta fram GPS:en. Ja tack sa Al ödmjukt med vansinnet nära. Vi kom iväg med Al sist, Big Al sist efter en kärring på hoj o en svensk med GPS, framför honom, för att visa honom vägen till hans ställe, jisses vilket nederlag för honom. När vi dök upp till dit vi skulle så rullade Al upp o frågade om han fick köra in först på parkeringen. Vi flinade lite grann bakom ryggen på honom då hans stolthet fått en ordentlig knäck. Det var ett äventyr detta kan jag säga.

När vi kom fram så visade det sig att det var värt all möda. Vädret var varmt och soligt. Vi förstod rätt snart att det snart skulle bli bada av i Atlanten. Vi kom till en brant trappa o längst där nere stod gänget som redan hade lökat sig i Atlanten. Vi började gå ned för trappan som var så pass brant att man fick hålla emot allt vad man var värd för att inte börja springa.

Vi badade i havet fast det var ebb så vattnet var nästan ½ km ut från kanten av stranden. Trappan upp var inte kul med mc kläderna på. (Den hade inte varit kul utan mc kläder heller) men vi njöt för fulla muggar.

Återfärden började och det var en lugn färd med en GPS som visade vägen. Härliga vägar, men man var rätt trött efter trippen o badet.

Kom fram till träffen och körde i lugn takt in på stället följer Ralf och gör en snävare sväng än han in på gräset. Plask så låg jag där i leran med hojen. Det tog bara en sekund för denna läggning, hann inte reagera överhuvudtaget. Jag fick hjälp av många snälla människor för att få upp hojen och det visade sig att det ända som hänt var att den blivit lerig, inte en skada på den. Jag hamnade i leran och lyckades få väck benet så inget hände med mig heller. Väldigt pinsamt.

Söndagen den 26/7 avfärd från Wales

”Regnet bara öser ned.” Den sången passade verkligen in den dagen. Det var blött och om möjligt ännu lerigare. I hoppackning och slängning av tält. Vårt hade sett sin sista camping, för nu regnade det in. Vi intog den eminenta frukosten, (gnäll aldrig på Riksträffens mat någonsin, vår mat från frukost till middag är som ett fem stjärnigt hotell jämförelse vad engelsmännen hade ordnat). Vad vi fick var en bulle med vad de flesta tror överblivet kallt bacon och uppvärmda äckliga korvar. Ingen var olycklig för att lämna detta regniga o leriga

ställe förutom att säga adjö till alla goda vänner, men vi hade ett helt äventyr att se fram emot så det var inte så farligt denna gång.

Resan bar iväg till vårt första stopp. Dudley i Black Country. Denna stad ligger mitt i koldestriktet i England och vårt mål var att gå på Black Country Live museum. Det regnade

utav bara den. Men efter några timmar började regnet avta från heavy rain till lite lugnare regn. Tyvärr blev det en del missuppfattningar mellan grupperna så vår grupp hamnade fel. Vi skulle lämna in våra campingutrustningar som Viktor ordnat med sitt företag. Som sedan skulle skicka detta till Sverige. Vi kom fram dit och tiden började rinna ifrån oss. När vi kom fram till Hotellet i Dudley så var vi åter blöta och trötta. Den kvällen åkte vi allihop iväg till en tokig pub som heter Crooked house.

Ursprungligen en gård som satte sig så pass mycket när de bröt kolet under gården, allt för nära marken. Allt är snett o vint i denna pub. Mycket är en ögonvilla. Vi var där och drack rätt många öl under kvällen och mådde förträffligt. Tyvärr fick vi äta engelsk pubmat. Chips och snacks då köket var stängt.

Måndagen den 27/7 på väg till Skottland

När vi nu missade Black country museum igår så bestämde gruppen att när vi nu var så nära så ville de flesta stanna för att se lite av det. Tyvärr blev det bara en kort visit då vi var tvungna att ge oss i väg norrut i god tid för att hinna till hotellet i god tid.

Det var en upplevelse ändå då vi åkte under mark med båtar som går i tunnlar under detta område. Där bröt de kol och andra mineraler som är nödvändiga för att kunna omvandla kolet till järn.

Under eftermiddagen åkte vi norrut och då vi hade dåligt med tid så körde vi mest på motorvägarna. Den andra gruppen tog en avstickare på småvägar och var mycket nöjda med det vägvalet.

När vi kom fram till staden Dumfries i södra Skottland, var klockan över 21.00 och åter missade vi maten. Vi fick sticka iväg till ett take away och köpa kebab och annat. Det var helt okej men kanske inte det vi tänkt

oss. Hotellet var supergästvänliga så vi fick sitta i deras matsal och äta den medhavda maten. Där satt vi och snackade och drack en del öl och whisky förstås, nu när vi kommit till Skottland. Ralf önskade Irish coffe men det hade bartendern ingen aning om hur man gjorde så Ralf försökte förklara. Bartendern bjöd in Ralf bakom disken för att visa men Ralf avböjde. Han tänkte att det kommer bli jubel om han hamnade även i den puben så han struntade i det. Synd tyckte vi andra då det hade blivit jubel och massa bra bilder.

Tisdagen den 28/7 mot Fort Williams över Oban

Vi började dagen med en mycket god frukost och drog iväg lagom till 10.00. Vi hade hela dagen framför oss och njöt av att äntligen vara i Skottland. Ni som kört i detta land vet att det är lugnare tempo på trafiken och att man ser mer av landskapet, då man slipper dessa eviga höga häckar som England har vid sina vägar. Vi körde förbi Glasgow och allt gick som smort. Precis efter vi passerat så stannade vi till vid ett matställe och det var ett populärt ställe för svenska vulcaner. Precis när vi stod för att svänga in så stod Micke Davidssons gäng för att svänga ut för att fortsätta sin färd norrut. Vi vinkade och tutade. Tyvärr hann vi inte prata med dem. Men det hade Tommys gäng hunnit för de hade kommit in före oss och satt i restaurangen.

När maten var avklarad så började den vackra färderna förbi Loch Lomond, ett mycket vackert område som är ett naturskyddat område och som besjungs av många Skottar som ett vackert område. Vi njöt i fulla muggar av de vackra vyerna och körningen för nu började de underbara vägarna som finns i Skottland. Inte många raksträckor här inte.

Vi hade bestämt att ta en avstickare till Oban. Tyvärr kom ett ösregn över oss precis när vi anlände dit så mitt minne av den stan är blöt och fullt med trafik i denna lilla stad. Där var många av våra Vänner från Skippers gäng. Vi såg deras motorcyklar överallt men missade personerna. Vi stannade till på Oban distillery. Efter att vi kört fel ett tag och blivit än blötare. Fy vad det regnade!!!

Efter besöket så var det bara att ge sig iväg för att inte åter missa köket och få mat när vi kom fram. Vi kom till ett jättefint hotell efter en mycket vacker väg, tror vi, vi såg inte mycket då det regnade så det låg som en dimma över hela nejden. Vi körde upp på parkeringen som lutade helt tokigt. En stor plan som var asfalterad men hade en hög grad lutning. Inte lätt att parkera och framför allt inte med ett enhjuligt tungt släp. Det löste sig och inga missöden.

Hotellet visade sig vara av hög klass så vi njöt av vår kväll där. Panorama fönstret i restaurangen var som en tavla. Den visade det vackraste landskap man kan tänka sig och nu hade det slutat regna och solen stack fram till följd av att regnbågen gjorde utsikten ännu mer vacker. En regnbåge som var så stark och tydlig att jag aldrig sett något liknade. Hav och kullar överallt.

Onsdagen 29/7 Till Inverness och campingen.

Först åkte vi in till den lilla vackra stan Fort Williams och avnjöt några timmar med att flanera omkring och handla whisky och andra viktiga saker. Som hela Skottland så var staden full av souvenirer och är en stor turistfälla så som hela Skotland är. Detta folk vet att utnyttja turistinvasionen och tjäna pengar. Vi träffade på Uffe och hans polare som hade en lugn dag och flanerade runt i stan. De skulle dra vidare nästa dag söderut. Vi kände oss som kungar då det var nu vår semester började på riktigt.

Efter att ha sett och inhandlat alkoholhaltiga drycker av brun sort och annat så körde vi ännu mer norrut. Vi kom en bit på väg o stannade vid ett vackert monument. Tyvärr drog det andra gänget förbi. Vi stod där och

kollade in utsikten över de vackra bergen och dalarna. Monumentet är till minne av soldaterna som dog under andra världskriget men även ett monument för de som dör ute i fältet fortfarande av de brittiska soldaterna.

Vi körde mot Loch Ness och kom till Fort Augustus och körde där på södra sidan av Lochen, Detta är en smal, brant och mycket vacker väg. Vi stannade uppe vid toppen och tog en massa bilder av utsikten. Körde vidare och när vi kom ned så regnade det lite och som vanligt lyste solen samtidigt. I en dal så blev det all regnbågens färger över dalen då solen skimrade sig i regnets droppar över dalen och vi såg den uppifrån. Helt underbart vackert. Vi tog en annan väg som GPS:en visade oss. Jag trodde vi kört fel men insåg snart att vi funnit en snabbare väg till campingen. Vi kom fram till campingen som är belägen på en avstickare på väg A9 och heter Auchnahillin på väg B9154. Vi var där förra gången och visste att detta var ett kanonställe.

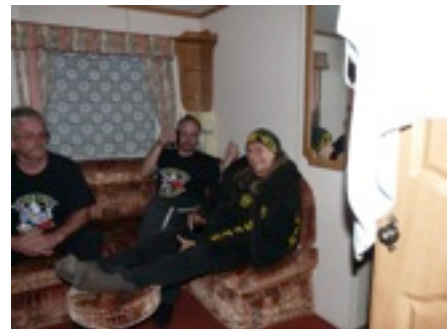

Där bodde vi i motorhomes, alltså stora husvagnar som mer eller mindre är som små hus. Vi delade upp oss i de 5 husvagnarna vi skulle bo i. Tyvärr var fyra personer tjuriga och var inte

alls nöjda då det var en sämre och äldre modell av husvagn. Den var något mindre men framförallt hade den bara en dörr. Jag och Ralf och Micke och Mia erbjöd oss att byta husvagn efter middagen men det ville de inte alls, när det kom till kritan. Vi hade lite fest i vår vagn under kvällen och då kom gänget och spelade lite rolig teater och bråket var glömt. Fast resten av gänget skrattade rätt mycket åt det där med den enda dörren.

Det visade sig att saker och ting gick sönder hela tiden i den vagnen så de fick rätt bra rabatt och då var alla nöjda. Vi var skitglada och lite gapiga och fulla under kvällen och natten så vi blev tillsagda att vara tysta av en kvinna. Vi skämdes och tystnade direkt.

Dessa campingvärdar räddade mig och Ralf från katastrof när vi bokade boendet då det boendet vi bokat för tre nätter plötsligt sent i maj månad sa att de tyvärr var fullbokade. Där stod vi med våra

tvättade halsar och visste var vi skulle bli av. 17 bikers utan boende, inte kul. Vi hade tänkt bo på Auchnahillins camping i fyra dagar och hade redan bokat det när vi tog kontakt och frågade värdarna om dom ville hjälpa oss. De återkom efter bara ett par dagar och sa att det skulle fixa sig, men att de var tvungna ordna in några andra vagnar, när de egentligen var fullbokade. De ville så gärna ha sina svenska bikers tillbaka. Därför var det inte bra att få klagomål första kvällen så vi lugnade ned oss direkt.

Torsdagen den 30/7 tvätt dag och annat måste

Vi var rätt trötta på hojarna så vi lät de nästan stå hela dagen. Det enda som hände var att vi drog in till Inverness och gick omkring och kollade in denna mysiga stad. Käkade på Kentucky Fried kicken på en galleria. Njöt i största allmänhet. Vi tvättad och fixade lite så att man hade rena kläder igen. Det var skönt att bara ta det lugnt. Det är ju semester!

Dagen innan hade vi bunkrat upp på Tesco som är en stor affärskedja i England som typ Ica. Men vi var ju tvungna att ordna lite drickbart då det hade gott åt dagen innan. Man kan i alla fall inte kalla denna semester som torrlagd i alla fall. När vi kom fram till campingen så stod skotten Roy där och han skulle campa där över natten. Han hade sagt något om detta när vi träffades i Wales. Det var skitkul att han gjort vad han sagt.

Fredagen den 31/7 Loch Ness tur

Vi hade bestämt att köra runt den största turistattraktionen som Skottland har. Skotten hängde på. Det var de flesta som hängde på förutom några som körde sina egna rundor. Det var kul med detta gäng att alla tog egna initiativ. Vi körde i godan ro genom Inverness och började närma oss Ness. Färden gick runt sjön och vi stannade på Loch Ness utställningen som handlar om odjuret finns eller inte finns. De visar där alla myter och rykten som funnits om Neessie, som odjuret kallas. Därefter körde vi vidare på den vackra

väg som går runt sjön. Stannade vid Urquart ruin. Men när vi kom dit kom vi ihåg varför vi aldrig gott in i borgen. Det är okristligt dyrt så vi stannade på parkeringen och tog kort på borgen/ruinen. Vi fortsatte vår färd till Fort Augustus där flera tog en utflyktsbåt ut på Loch Ness. Vi hade gjort detta tidigare så vi flanerad runt och käkade lite.

Det såg ut att bli regn så vi började skynda på att komma iväg. Körde samma väg som två dagar sedan men tog nu vägen mot Inverness och stannade vi Nessies dusch som är ett vattenfall som heter Falls of Foyers. Där började det regna rätt bra så det kändes som det var dags att vända hemåt. När vi kommit in i Inverness så betedde sig plötsligt Ralf sig underligt. Han körde in på en parkeringsplats och berättade att kopplingen lagt av helt och hållet. Detta fixade sig dagen efter då våra eminenta campingvärdar lånade ut lite bromsolja och så var det fixat.

Lördagen den 1/7 Highland games

Dags för Highland Games i Newport. Detta är något man inte får missa när man är i Skottland. Det är skottarnas sätt att ha marknad och kul i varje avkrok över hela Skottland. Det spelas säckpipa, dansas och tävlas i dessa grenar. Det tävlas i cykling, löpning och annat rätt vanliga sporter. Men de har även helt andra grenar som vi kanske har på Gotland. Kasta stor stock, kasta tunga verktyg och allt möjligt annat kul, och i kilt förståss.

De har alltid ett säckpipparad och det hade de här med. Helt underbart när alla kommer, mycket mäktig känsla.

Sist vi var iväg för tre år sedan så regnade och stormade den gångens Highland games bort. Vi var då i Nairn på ett mycket större ställe, då det var finalen för alla mästerskap i norr. Men denna dag detta år var solig och varm. Vi njöt för fulla drag. De hade gratis smakprov på

ett antal goda single malts och detta gjorde många rätt runda under fötterna redan tidigt på dagen. De hade minsann extrapris på whiskyn, det ni, skulle knappast hända i sverige. 10

punds rabatt om man köpte två flaskor. Det kunde man inte motstå. När vi kände oss färdiga med detta så körde vi till Dalwhinnes destelleri. Handlade lite där med och bara njöt av att gå omkring och kolla på alla flaskor. Vissa är så dyra och speciella så man bara tittar och drömmer.

Söndagen den 2/8 Culloden

Ett gäng hade bestämt sig för att ge sig iväg norrväst om Inverness. Längst ut på kanten vid en fyr som heter Rubba on fearn. Det var Ingrid som hört talas om detta ställe och ville bara se detta. Så de fyra norrlänningarna drog iväg på egna äventyr. Bengan och Thomas ville iväg till Irsle of Skye, så de drog iväg de med. Vi, jag och Ralf och Mia och Micke stack iväg på 1,5 mil lång tur till Culloden. Culloden är känt för att det var där Skottarna förlorade sin rätt att bära sina färger och tillhöra sina klaner. De förlorade sitt enda slag mot engelsmännen på över fyrahundra år, men så pass illa att de aldrig kunde resa sig igen. Detta skedde den 17 april 1746. Om man åker till Skotland så bör man inte missa detta då det är spännande och gripande utställning. Man blev helt tagen när man var ute och gick på myren som var slagfältet och förstod att där miste över 1500 människor sina liv på mindre än en timme.

Under denna dag hade vi haft lite halvdant väder, Bengan och Thomas hållregn mesta delen av resan till Skye, medan Norrlänningarna hade haft bra hela tiden. De såg däremot att det regnade över Skye när de var på sin resa strax norr om ön. Ja, så växlande är vädret.

Under natten till måndagen växlade vädret till att bli mer stadigt och soligt.

Måndagen den 3/8 Ullapool

I dag ville de flesta följa med Tord till ett vackert slott norrut, Donrobin. Jag och Ralf hade bestämt att åka med en bit för att sedan dra vidare norrväst. Det var underbart väder, klart och vackert. Vi gav oss av över Black Irland och följde gruppen en bit för att sedan vika av. Vi körde på vägar vi inte åkt på tidigare så det var spännande vad vi skulle uppleva. Det dröjde inte länge förrän vi förstod att vi valt rätt. Vi såg helt underbara utsiktspunkter och där var knappt någon trafik alls. Vi körde igenom Lairg och därefter till ett vattenfall på en smal och krokig väg. Stora delar av vägsträckan var naturskyddsområden så det enda som fanns var får och bondgårdar som funnits där länge. Ett kargt och vackert landskap. Vi närmade oss västkusten och körde mot Ullapool. Där stannade vi och åt en lunch bestående av fish and chips, den bestod av dagsfärsk fisk så det var en delikatess. Efter Ullapool så körde vi i sakta mak mot campingen och Inverness. När vi anlände så förstod vi att alla de andra var lika nöjda med sin dag, de hade upplevt ett mycket vackert slott

och varit på Glenmorangie destelleri. Några hade kört iväg på längre tripper och hade inte anlänt till campingen ännu.

Tisdagen den 4/8 Whiskytrail dagen

Hela gänget drog iväg för att köra till så många destellerier som möjligt. Men även för att köra dessa vackra vägar som kringgärdar detta område. Vi pratar om Speyside. Vi drog först till Glenfarclas destelleri och fick gå en perfekt runda för att lära oss mer om hur Whiskyn blir till. Glenfarclas är en underbart god Whisky men något dyr. Deras provsmakningsrum är känt för att vara vackert och det var det med. Inredningen är från en skepp och är speciell.

Därefter drog vi till Elgin för att besöka en känd Whiskyaffär som finns där, men även för att besöka Plusgarden abbey som är ett kloster som är verksamt och blomstrar. Den största anledningen för att besöka klostret är att Ralfs mormor, som är från Aberdeen ligger begravd där. Egentligen är hennes aska spridd där och det finns ingen gravsten. Vi åkte dit och brommade in allihop på deras plan. Jag och Ralf besökte platsen där mormoderns aska är spridd.

Efter Elgin o klostret så körde vi åter mot destellerierna. Vi hann med Glenfiddich och Glenlivet, tyvärr var den senare stängd när vi kom fram. Lite sent på eftermiddagen.

Alla var nöjda och de flesta köpte på sig en hel del Whisky. Det kändes lite vemodigt då vi skulle bege oss söderut nästa dag, så det var en fin avslutning och Skotland visade upp sig i sitt vackraste väder.

Onsdagen den 5/8 Edradour och Dundee

Vi vaknade tidigt och drog iväg efter att vi städade våra husvagnar vid ungefär åttanåret. Det var bestämt att vi skulle stanna i Pitlochry, som är en pittoresk stad några mil söderut. Precis vid Pitlochry så ligger Skotlands minsta destelleri som heter Edradour. De gör en helt underbart god whisky och platsen är bland de vackraste platser i Skotland. Vi anlände och avnjöt kaffe och provsmakade en whisky som var dyr som attan.

De flesta gick guidade turen medan jag och Ralf njöt av att bara vara där. Det handlades oerhört med whisky och jag var jättenöjd. Därefter körde vi ned till byn och bara gick omkring och intog en god lunch på en pub. När tiden var mogen så körde vi vidare till hotellet som var inbokat i Dundee. När vi kom fram så förstod vi att vi kommit till ett bättre hotell med lite finess. I receptionen var de något skeptiska och undrade om vi verkligen

kommit till rätt hotell, men det klaffade och vi checkade in. På hotellet så fanns det faciliteter såsom pool, bubbelpool, ångbastu och vanlig bastu. Där fanns gym med, men det provade vi aldrig. Rummen var stora och rymliga med både dusch och badkar var för sig. Det var rätt lyxigt. Vi njöt, badade och bubblade. För att sedan göra oss i ordning för middag under kvällen. Tord fyllde år och vi hade fixat en överraskning under middagen till honom.

Torsdagen den 6/8 avfärd mot Newcastle och färjan.

Jaha nu börjar äventyret ta slut. Vi kom iväg efter att ha meckat med Tords gasveijer som gått av. Nu är det så att Tord fixade det själv med viss insats av utlånade verktyg men Tord är en händig man och fixar det mesta själv.

Vägen till Newcastle var varm, solig och den längsta sträckan är helt suverän att köra då det kan man snacka om kurvig väg. Vi körde över Jedburgh och väg A 68. Allt gick vägen, förutom när vi anlände till färjans terminal så började vi bli oroliga när det andra gänget dröjde. De dök upp efter några nervösa minuters väntan. Vi var ovana att komma först till

platserna då de nästan alltid var före oss in till slutdestinationen.

På färjan så var maten bokad och ingick så det var bara att kaka och njuta. I taxfree shopen så hittade Ralf sin flaska, en 3 liters Bacardi och var mycket nöjd med det. Jag kände mig inte så skyldig efter det med alla mina whiskyflaskor som jag köpt.

Fredagen den 7/8 Holland-Danmark

Vi kör av färjan och märker att det är ännu varmare än någonsin, runt 30 grader. Vi har över 70 mil att köra så det är bara att bita ihop och gränsla hojen för att ge sig in i den galna trafiken på motorvägarna. Under denna resa så delades grupperna upp i mindre grupper. En viss Stefan Gärdebring hade eld i baken då han längtade efter sin kära som väntade strax utanför Köpenhamn, så han, Micke och Mia samt Tomy och Marit drog i väg i snabb takt. Några andra ordnade sina grupper och vi fortsatte benhårt i vårt gäng. Vi var sex rätt inkörda och kunde varandra bra i trafiken och ville inte dela på oss. Så nu drog vi norrut. Trafiken var hård och efter ett tag trodde jag det var något fel på hojen, den gick så tyst fram. Vad var det för fel och jag lyssnade och kollade under körningen. Plötsligt slog det mig. Asfalten, den är mindre grov och därav mycket tystare gång än i England. Deras grova asfalt hade man vant sig vid och hörde inte oljuden förrän de försvann. Vi fortsatte som vi gjort tidigare. Ungefär var 10:e mil stopp och det behövdes när det var så varmt. Jag är glad att jag körde med öppen hjälp så man kunde dricka under körningen. Det blev mycket sött och choklad under resan för att inte tappa fokus.

När vi kommit en bit och vi förstod i vår grupp att vi frångörda sedan länge så plötsligt så blir vi omkörda av Stefans gäng. Mia pekade ned bakom deras hoj och det fattades en paw släp. Det fick mig verkligen fundera, men någonstans så såg Mia så glad ut så jag tänkte att det inte kunde ha skett någon större olycka. Men släpet var inte med. När vi kom fram till färjan över Puttgarden-Rödby så var allihop med på samma färja. Rätt konstigt, men svaret kom snabbt när Micke och Mia förklarade att de fått stanna nästan en timme pga släpet deras som helt släppt i en svettssöm. När de stod vid en stor parkering och försökte fixa släpet hjälpligt så ser plötsligt Marit en lastbil från Trelleborg och ur den kliver en gammal klasskompis till henne. De går fram till honom och undrar om han möjligtvis har plats i lastbilssläpet och visst där fanns en plats som passade precis bakom hans last.

VILKEN TUR. På så vis kom släpet till Sverige utan några som helst problem.

Efter färjan, och nu är det mörkt ute, så kör vi ca tio mil för att komma till sista övernattningen på ett vandrarhem. Gissa om det var skönt att komma fram och knäcka några danska öl innan sängdags.

Lördagen den 8/8 Åter i Sverige

När vi käkat frukost så visade sig att Gävleborna ville köra direkt hem, i alla fall försöka ta sig över 90 mil för att komma hem samma dag. George och Ingrid hade ingen lust att köra så mycket efter långfärden dagen innan så de hängde på oss hem för att sova över en sista natt. Det var inte helt lätt att följa med Viktor och Helena då Ingrids hoj stod i vårt garage och väntade. De fick snällt följa med hem till oss. Vi sa farväl till alla som skulle åka andra vägar och det kändes vemodigt och trist. Det är inte bra att allt har ett slut, man blir alltid lika ledsen när man säger hejdå till sina vänner.

När vi kom hem och vi packade ur från släpen så märkte Ralf att hans släpp hade spruckit undertill så det var bara tur att all Whisky inte ramlat ur under färden.

Äntligen så är reseberättelsen färdig. Det tog allt för lång tid, men bättre att den blev gjord än att jag lät bli. Jag hoppas att någon kan känna en stor önskan att åka till det vackra land Skotland efter denna berättelse. Det är värt en resa dit och det är inte lätt att sätta ord på allt det vackra man sett och allt kul man haft. Det är halva resan att vara ett bra gäng som man åker med. Detta gäng var helt underbart att resa med och alla ställde upp för varandra. Det var kul att se vissas utveckling från att köra precis efter Ralf och inte kunna ett ord engelska till att själv ta initiativ och våga mer och mer, Du vet vem jag menar, Christer.

Jag och Ralf fick blodad tand så håll utkik efter nästa Skotlandsresa, vem vet när vi kör nästa gång.